

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XX. De corpore vitiatis ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

& domino restituitur. c. 2. vers. eis quidam
Gd. dist. 54. c. 2. quod ita limitatur in
ex antiquis. q. ead. dist. ut si factus sit pre-
ter peculii amissione multetur, & in se-
du maneat si sit diaconus, aut vicarius.
stet, aut, si non habet quem praefat
domino reddatur: reliqua vero officia
collata non præjudicent domino, quo
us.

2 servus ei restitui debeat. §. Nota primo
non fieri mentionem subdiaconi; quia nō
subdiaconatus non erat ordo sacer, sed hunc au-
idem dicendum de subdiacono quod de
cono. c. *miramur.* 7. §. Nota secundo
ignorante domino sciens episcopus servum
promoverit, hunc in ordine manere, sed cu-
piscopum domino in duplum teneri, at si nō
scopus eum pro libero habuerit, & in duplum cu-
præsentavit, servum esse non ignoraverit, in
in duplum domino tenetur. d. dist. 54.
vus absente. 19.

*XIX. De obligatis ad ratiocinia ordinandi
vel non.*

Tertia dubitatio est de obligatis ad rati-
nes administrationis gestæ reddendas.
sive publicam sive privatam rem gesserint
te administrationem finitam & ratione
ditas promoveri non debent. c. un.

*XX. De corpore vitiatis ordinandi
vel non.*

Vasta dubitatio est de iis, qui aliquo corporis vitio laborant. Hic adhibetur quadruplex distinctio. I. Aut vi seu casu & in eoz utilitationem passi sunt, aut libera voluntariorum. II. Aut laesi sunt ante sacerdotium, aut a sacerdotio. III. Aut evidens laesio est, ut officia oculo: aut occulta, ut in membris viriliis, quae. IV. Aut talis laesio est, quae impedit a primo solemnium celebrationem, veluti si quis caput; quia apollice, quod debet eucharistiam frangeret, sed haec; aut non impedit solemnium celebrationem, veluti si ungue. c. ult. aut digitis partitur secundum, c. l. aut sinistræ manus digito careat. opus servit. 55. c. lator. II. §. His distinctionibus posse anere, sed us, notentur sequentes regulæ. I. Qui membra, at si cum aliquod vel membra partem sponte sua, sit, & si vel cum non posset aliter libidini obsistere, si oraverit, si abscidit aut abscidi curavit: is nec proponeret ad ordinem potest: & si quem ordinem habet, deponendus est. c. 4. & dist. 55. 4. 5. 6. II. Laesio modica, quam aliquis virtus casu, aut per hostium vim, aut mortali curandi causa passus est, promotioni ad ordines non est impedimento. Laesionem modicam appello eam, quae non impedit celebrationem solemnium, ut paulo ante dicitur. Exemplis autem supra adductis addendum, qui medicorum inustione claudus factus est. dist. 55. c. si quis. 10. & si cui virilia sunt abscissa. c. 5. & d. dist. 55. c. 7. 8. 9. III.

c

Laesio

Læsio impediens solemnium celebrationem, ut manus amissio, omnino obstat, quoniam aliquis promoveri possit. c. 6. IV. Quis sua voluntate oculum amisit, promovendum debet, sed si id sacerdoti accidat, faciem dispensandum non amittit. d. distinct. 55. c. ult. V. quibusdam causis dispensari potest, v. cum eo, qui in duello particulam digiti sit. cap. 1. aut in oculo maculam habet, 2. aut virilia sibi amputari fecit, purans sequium Deo præstare. cap. 4.

XXI. De bigamis non ordinandis.

¶ **Q**VINTA dubitatio est de bigamis, quid nim, si uxor mortua sit? aut quid cum iis dispensemur? Sed constitutum est, ut ne quidem uxore mortua ad sacramentos admittantur. cap. 3. & ut dispensetur cum eis facta non valeat. cap. 2. §. Bigamus proprius dicitur, qui duas legitimas uirginitates habuit, id est, qui secundas nuptias contraherunt. Veruntamen quasi bigamus irregulariter incurrit etiam is, qui repudiatam, c. 1. fecit, et duxit. c. 3. & c. 5. vers. cum ergo ult. & qui secundas nuptias de facto contrahit, veluti cum in sacris esset. cap. 4. §. Ceterum ab altero ductam, sed ab eo non operam, duxit in uxorem, ob id impediri non debet, quominus ad sacros ordines promova-